

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUĐA**

Prijedlog Zakona broj _____

**PRIJEDLOG
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJECU**

Zagreb, veljaca 2005.

PRIJEDLOG

ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJECU

I. USTAVNA OSNOVA DONOŠENJA ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 123. stavak 1., 3 i 7. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE CE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTECI

Važeci Zakon o Državnom sudbenom vijecu donesen je 1993. godine ("Narodne novine" br. 58/93). Mijenjan je i dopunjavan nekoliko puta – zakonima o izmjenama i dopunama koji su objavljeni u "Narodnim novinama" broj 49/99, 107/00 i 129/00, kao i odlukama Ustavnog suda RH.

Izražavajući raspoloženje velikog dijela stručne i opće javnosti koja je od osnivanja Državnog sudbenog vijeca nezadovoljna djelovanjem toga tijela, a kako je upravo predloženo donošenje novog Zakona o sudovima, nužno je i pojedine odredbe ovog Zakona dograditi s novim zakonskim rješenjima.

Stoga, se predlaže da se ovim izmjenama i dopunama Zakonom o Državnom sudbenom vijecu uredi sljedeće:

- sastav Državnog sudbenog vijeca, prema ovom prijedlogu čini i dalje 11 članova, ali tako da 9 članova Vijeca bira se iz redova sudaca, a ne kao do sada 7 članova, a iz redova sveučilišnih profesora pravnih znanosti i iz redova odvjetnika po jedan član, a ne više po dva člana,

- uvjeti za imenovanje i prestanak dužnosti suca, koji su do sada bili sadržani u Zakonu o sudovima, prenijeti su u ovaj Zakon,

- kao novina uvodi se Stegovno vijeće koje provodi stegovni postupak, utvrđuje činjenice i sacinjava prijedlog odluke. Zbog ekonomičnosti postupka stegovni postupak provodi Stegovno vijeće od tri člana, koje se imenuje odlukom DSV-a,

- produljen je rok za pokretanje stegovnog postupka, tako da se dosadašnji rok od dvije godine produljuje na rok od 3 godine za pokretanje stegovnog postupka od pocinjenog stegovnog djela,

- utvrđuje se visina plate kada je sudac privremeno udaljen od dužnosti,

- postupak za razrješenje suca od obnašanja sudacke dužnosti.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nisu potrebna dodatna sredstva, osim onih koja se osiguravaju za rad Državnog sudbenog vijeća.

IV. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA

V. TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU

PRIJEDLOG O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJECU

Clanak 1.

U Zakonu o Državnom sudbenom vijecu ("Narodne novine" br. 58/93, 49/99, 31/00 i 129/00) članak 1. mijenja se i glasi:

"Clanak 1.

Ovim se Zakonom ureduju uvjeti za izbor članova i predsjednika Državnog sudbenog vijeca i prestanak njihove dužnosti, uvjeti za imenovanje i prestanak dužnosti sudaca, postupak za imenovanje i prestanak dužnosti sudaca, te postupak za utvrđivanje njihove stegovne odgovornosti, kao i drug pitanja vezana za rad Državnog sudbenog vijeca (u daljnjem tekstu: Vijeće)."

Clanak 2.

Clanak 3. mijenja se i glasi:

"Clanak 3.

U postupku izbora članova Vijeća Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora zatražit će od predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, predsjednika Hrvatske odvjetničke komore i dekana pravnih fakulteta pokretanje postupka kandidiranja za članove Vijeća.

Predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske zatražit će od sudova da predlože kandidate iz reda sudaca. Na temelju prikupljenih prijedloga Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske uz sudjelovanje predstavnika Viskog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Upravnog suda Republike Hrvatske, te po jednog predstavnika svakog županijskog suda utvrđuje kandidate i svoj prijedlog upućuje Odboru za pravosuđe Hrvatskog sabora.

Prijedlog kandidata iz reda sudaca mora osigurati zastupljenost kandidata iz sudova različite vrste.

Kandidate iz reda odvjetnika utvrđuje na temelju prikupljenih prijedloga Skupština Hrvatske odvjetničke komore a kandidate iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti sjednica dekana pravnih fakulteta i upućuje ih mjerodavnom odboru Hrvatskoga sabora.

Za svako mjesto u Vijeću ovlašteni predlagatelj iz stavka 2. i 4. ovoga članka mora predložiti najmanje tri kandidata.

Odbor za pravosuđe predložit će Hrvatskom saboru sve predložene kandidate koji ispunjavaju uvjete za imenovanje.

Clanak 3.

Clanak 4. mijenja se i glasi:

“Clanak 4.

Clanove Vijeca bira Hrvatski sabor.

Devet clanova Vijeca bira se iz reda sudaca, a po jedan iz redova odvjetnika i sveucilišnih profesora pravnih znanosti.

Clanovi Vijeca izmedu sebe biraju predsjednika i zamjenika predsjednika tajnim glasovanajem na vrijeme od dvije godine.

Predsjednik i zamjenik predsjednika moraju biti iz reda sudaca.

Clanak 4.

Clanak 9. mijenja se i glasi:

“Clanak 9.

Clanu prestaje dužnost u Vijecu po sili zakona danom kad mu prestane dužnost koju je obavljao u vrijeme kada je izabran za predsjednika ili clana Vijeca.

Ne smatra se prestankom dužnosti ako clan Vijeca bude imenovan za suca u drugi sud.

Clan vijeca bit ce razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran zbog neopravdanog neobavljanja ili neurednog obavljanja dužnosti predsjednika ili clana Vijeca.

Clan Vijeca bit ce razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran:

- ako to sam zatraži;
- ako bude imenovan predsjednikom suda, danom stupanja na dužnost;
- ako bude osuden na kaznu zatvora;
- ako trajno izgubi sposobnost obavljati svoju dužnost;
- ako primi državljanstvo druge države.

Prijedlog za razrješenje dužnosti clana Vijeca prije isteka vremena na koje je izabran može podnijeti opca sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske uz sudjelovanje po dva predstavnika Visokog prekršajnog suda RH, Visokog trgovackog suda RH, Upravnog suda Republike Hrvatske, te po jednog predstavnika svakog županijskog suda, Skupština Hrvatske odvjetnicke komore i sjednica dekana pravnih fakulteta, svaki u pogledu clanova Vijeca koje su predložili u postupku utvrđivanja kandidata za clanove Vijeca.

Postojanje razloga za razrješenje clana Vijeca prije isteka vremena na koje je izabran utvrđuje Odbor za pravosude Hrvatskoga sabora, a razrješuje ih Hrvatski sabor.

Clanak 5.

Iza clanka 15. dodaju se novi clanci 15a., 15b. i 15c. koji glase:

“Clanak 15.a

Suci se imenuju i razrješavaju uz uvjete i po postupku u kojem se osigurava stručnost, neovisnost i dostojnost za obnašanje sudacke dužnosti.

Clanak 15.b

Za suca može biti imenovan državljanin Republike Hrvatske koji ima završen pravni fakultet i položen pravosudni ispit, radno iskustvo u skladu s ovim Zakonom, stručnu sposobnost i iskazane radne sposobnosti.

Clanak 15.c

Za suca prekršajnog i općinskog suda može biti imenovana osoba koja je nakon položenog pravosudnog ispita radila kao savjetnik u sudu ili u drugim pravosudnim tijelima najmanje dvije godine, odnosno bila odvjetnik, javni bilježnik, javnobilježnički prisjednik ili nastavnik pravnih predmeta na pravnom fakultetu najmanje dvije godine.

Za suca prekršajnog i općinskog suda može biti imenovana osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenog pravosudnog ispita najmanje četiri godine.

Za suca trgovačkog suda može biti imenovana osoba koja je radila kao dužnosnik u sudu ili u drugom pravosudnom tijelu, odnosno bila savjetnik u sudu ili drugim pravosudnim tijelima, odvjetnik, javni bilježnik ili javnobilježnički prisjednik najmanje četiri godine, odnosno osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenog pravosudnog ispita najmanje šest godina.

Za suca županijskog suda, Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je radila kao dužnosnik u sudu ili u drugim pravosudnim tijelima najmanje 8 godina, ili bila odvjetnik, javni bilježnik odnosno javnobilježnički prisjednik ili nastavnik pravnih predmeta najmanje deset godina, odnosno osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenog pravosudnog ispita najmanje dvanaest godina.

Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje petnaest godina radila kao dužnosnik u sudu ili drugom pravosudnim tijelima ili isto toliko vremena bila odvjetnik ili javni bilježnik.

Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može se imenovati i sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 20 godina radnog iskustva.”

Clanak 6.

Clanak 17. mijenja se i glasi:

“Clanak 17.

Po proteku roka iz clanka 16. stavka 3. ovoga Zakona ministar nadležan za poslove pravosuđa zatražit će mišljenje o svim kandidatima za suce od nadležnog sudackog vijeca. Uz poziv na davanje mišljenja, ministar će sudackom

vijecu dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili i druge podatke o kandidatima kojima Ministarstvo pravosuda raspolaže.

U postupku davanja mišljenja, sudacko vijeće može zatražiti i podatke o kandidatima za suce:

- od predsjednika suda u kojem je obnašao dužnost ili od predsjednika neposredno višeg suda, ako je kandidat već obnašao dužnost suca, sudskog savjetnika ili sudackog vježbenika,
- od drugih tijela koja mogu dati podatke relevantne za ispunjavanje općih i posebnih uvjeta za imenovanje suca odgovarajućeg suda, ako kandidat nije obnašao dužnost u pravosudu.
- od Pravosudne akademije, da li je sudac predavac ili je sudjelovao kao polaznik u stručnom usavršavanju.

Ako su za kandidata već bile dane ocjene obnašanja dužnosti sudacko će ih vijeće uzeti u obzir pri izradi mišljenja, a ako njima ne raspolaže pribavit će ih od nadležnoga sudackog vijeća ili Ministarstva pravosuda.”

Članak 7.

Iza članka 17. dodaje se članak 17a. koji glasi:

“Članak 17a.

Mišljenje sudackog vijeća o kandidatima za suca, izrađuje se u pisanom obliku i sadrži obrazloženje o ispunjavanju općih i posebnih uvjeta za imenovanje suca.

Sudacko vijeće je dužno svoje mišljenje dostaviti najkasnije u roku od 60 dana. Ako mišljenje ne bude dostavljeno, ministar nadležan za poslove pravosuda u daljnjem roku od 8 dana zatražit će dostavu mišljenja.

Ako ni u daljnjem roku od 15 dana mišljenje ne bude dostavljeno, ministar nadležan za poslove pravosuda podnijet će Vijecu listu svih prijavljenih kandidata za suce s podacima kojima raspolaže. Vijeće u postupku imenovanja može o kandidatima samo zatražiti podatke iz stavka 2. ovoga članka od odgovarajućih tijela i organizacija.

Ministar nadležan za poslove pravosuda podnijet će Vijecu listu svih prijavljenih kandidata s time da će posebno izvjestiti vijeće koji kandidati ispunjavaju uvjete za imenovanje s mišljenjem sudackog vijeća. Uz listu kandidata dostavit će mu se i prijave kandidata sa svim podacima prikupljenima u postupku davanja mišljenja.

Vijeće može tražiti od nadležnog sudackog vijeća dopunu mišljenja o kandidatima.

Članak 8.

Članak 18. mijenja se i glasi:

“Članak 18.

U postupku imenovanja i razrješenja suca, Vijeće će pribaviti mišljenje od Odbora za pravosude Hrvatskog sabora.

U postupku imenovanje sudaca Vijeće će pribaviti mišljenje od Odbora za pravosude Hrvatskog sabora samo za kandidate koji ispunjavaju uvjete za suca.

Prigodom donošenja odluke o imenovanju suca Vijeće će uzeti u obzir mišljenje sudackog vijeća i odredbe članka 72. Zakona o sudovima.

Odluka Vijeća s pisanim obrazloženjem dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od objavljivanja imenovanja.

Odluka o imenovanju objavljuje se u "Narodnim novinama".

Sudac je dužan stupiti na dužnost u roku koje odredi Vijeće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana imenovanja.

Ako sudac ne stupa na dužnost u roku iz stavka 6. ovoga članka smatrat će se da nije ni imenovan."

Članak 9.

Članak 18a. mijenja se i glasi:

"Članak 18a.

Vijeće na zahtjev ministra pravosuđa, predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, sudackog vijeća suda u kojem sudac obnaša sudacku dužnost, predsjednika suda ili predsjednika neposredno višeg suda ili po službenoj dužnosti pokreće postupak radi poništenja odluke o imenovanju.

Vijeće će poništiti odluku o imenovanju ako utvrdi:

- da imenovani sudac nije ispunjavao uvjete za imenovanje iz članka 15d. ovog Zakona,
- da je odluka utemeljena na neistinitim podacima i dokazima,
- da sudac bez opravdanog razloga nije niti u roku od šest mjeseci nakon imenovanja položio prisegu,
- da je do imenovanja došlo uslijed kaznenog djela kandidata utvrđenog pravomocnom odlukom suda o postojanju kaznenog djela i kaznene odgovornosti.

Odluka o poništenju upravni je akt protiv kojeg žalba nije dopuštena."

Članak 10.

Iza članka 19. dodaje se članak 19a. koji glasi:

"Članak 19.a

Sucu prestaje sudacka dužnost ako ga u skladu s Ustavom i ovim Zakonom te dužnosti razriješi Vijeće.

Žalba Ustavnom sudu Republike Hrvatske ne odgoda izvršenje rješenja.

Članak 11.

Članak 20. mijenja se i glasi:

"Članak 20.

Sudac odgovara za počinjena stegovna djela.

Stegovna djela jesu:

- 1 . zlouporaba položaja ili prekoracenja službene ovlasti,
2. neopravdano neobnašanje ili neuredno obnašanje sudacke dužnosti,
3. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudackom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu suda koji znatno utjecu na djelovanje sudbene vlasti,
- 5 . povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudacke dužnosti,
6. nanošenje štete ugledu suda ili sudacke dužnosti na drugi način.”

Clanak 12.

Iza clanak 21. dodaje se clanak 21a. koji glasi:

“Clanak 21a.

Sudac kojem je Državno sudbeno vijeće izreklo stegovnu kaznu ukora ne smije biti imenovan u viši sud prije proteka roka od dvije godine od dana pravomocnosti odluke kojom je kazna izrečena, a ako je izrečena novčana kazna ne smije biti imenovan u viši sud prije proteka roka od tri godine od dana pravomocnosti odluke kojom je kazna izrečena.”

Clanak 13.

U clanak 22. stavak 1. iza riječi “odnosno” riječ “dvije” zamjenjuje se riječju: “tri”.

Clanak 14.

Clanak 23.mjenja se i glasi:

“Clanak 23.

Tijela stegovnog postupka su Vijeće i Stegovno vijeće.

Stegovno vijeće provodi postupak i predlaže Vijeću odluku .

Stegovno vijeće provodi stegovni postupak, utvrđuje činjenice i sačinjava prijedlog odluke.Stegovno vijeće sastavljeno je od predsjednika i dva člana.

Stegovno vijeće imenuje se istovremeno s odlukom Vijeća o pokretanju stegovnog postupka.

Dva člana stegovnog vijeća uvijek moraju biti suci. Članovi stegovnog vijeća među sobom biraju predsjednika vijeća. Predsjednik vijeća mora biti najmanje sudac istog stupnja kao i sudac protiv kojeg se vodi stegovni postupak.

Na temelju provedenog postupka stegovno vijeće sačinjava prijedlog odluke s obrazloženjem koje se ponosi Vijeću.

Predsjednik stegovnog vijeća usmeno izlaže tijek postupka, izvedene dokaze i utvrđene činjenice i obrazlaže prijedlog stegovne kazne.Sjednici vijeća prisustvuje sudac protiv kojeg je pokrenut stegovni postupak, njegov branitelj i podnositelj zahtjeva.

Vijeće donosi odluku o stegovnoj odgovornosti u smislu članka 13. ovoga Zakona.

Ako se stegovni postupak vodi protiv člana Vijeća, taj je član izuzet od odlučivanja u stegovnom postupku.

Članak 15.

U članku 24. stavak 3. iza riječi "Vijećem" dodaju se riječi: "i Stegovnim vijećem".

Članak 16.

Članak 25. mijenja se i glasi:

"Članak 25.

Stegovni postupak pokreće se podnošenjem zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka.

Zahtjev za pokretanje stegovnog postupka podnosi se u pisanom obliku i sadrži osobne podatke o sucu čija se stegovna odgovornost traži, činjenični i pravni opis stegovnog djela, prijedlog za izricanje određene stegovne kazne te obrazloženje iz kojeg proizlazi osnovanost sumnje.

Odmah nakon primitka zahtjeva Vijeće će odrediti Stegovno vijeće radi provođenja stegovnog postupka.

U stegovnom postupku javnost je isključena. Odluku o stegovnoj odgovornosti Vijeće objavljuje javno.

Tijekom stegovnog postupka Stegovno vijeće može odrediti da određene izvide obavli član Stegovnog vijeća kojeg ono ovlasti."

Članak 17.

Članak 26. mijenja se i glasi:

"Članak 26.

Ako je ovlašten predlagatelj u zahtjevu predložio izricanje stegovne kazne razrješenje od dužnosti, vijeće će bez odgode odlučiti o zahtjevu. Odluka o privremenom udaljenju mora biti u pisanom obliku i s obrazloženjem.

Protiv odluke o privremenom udaljenju žalba se podnosi Ustavnom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana.

Žalba protiv odluke o privremenom udaljenju ne zadržava izvršenje.

Privremeno udaljenje od obavljanja dužnosti određuje se na rok od tri mjeseca. Po proteku tog roka može ga Vijeće, iz opravdanih razloga, na jednak način produljiti za daljnja tri mjeseca. Sveukupno ono može trajati do pravomoćnog okončanja stegovnog postupka.

Za vrijeme privremenog udaljenja od dužnosti sudac ima pravo na dvije trećine plaće.

U slučaju oslobadajuće odluke u stegovnom postupku odluka o privremenom udaljenju prestaje po sili zakona danom pravomoćnosti odluke Vijeća. U tom slučaju sudac ima pravo na isplatu razlike neisplaćene plaće za vrijeme trajanja posljedica odluke o udaljenju od obavljanja dužnosti u skladu s pravilima obveznog prava."

Clanak 18.

U clanku 27. stavak 1. iza rijeci “izmjeniti ili dopuniti zahtjev” dodaje se rijec “Stegovno”.

Clanak 19.

Clanak 28.mjenja se i glasi:

Clanak 28.

U postupku odlucivanja o stegovnoj odgovornosti sucu protiv kojeg se postupak vodi, mora se pružiti mogucnost da iznese svoju obranu osobno, u pisanom obliku, ili po branitelju kojega izabere.

Odluka kojom se utvrđuje da je sudac stegovno odgovoran i kojom mu se izrice stegovna kazna može se odnositi samo na stegovno djelo i osobu koje je podnositelj zahtjeva oznacio u svom zahtjevu.

Odluka mora biti izradena i otpremljena strankama u roku od 15 dana nakon njezina donošenja.

Clanak 20.

Clanak 31. mjenja se i glasi:

“Clanak 31.

Zahtjev za udaljenje od dužnosti Vijecu podnosi predsjednik suda u kojem sudac obnaša sudacku dužnost, predsjednik nedposredno višeg suda, nadležno sudacko vijeće ili predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Sudac ce biti udaljen od dužnosti ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predvidena kazna zatvora preko pet godina ili dok se nalazi u pritvoru.

Sudac može biti udaljen od dužnosti:

- ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predvidena kazna zatvora preko pet godina,
- ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obavljanjem sudacke dužnosti,
- ako je pokrenut postupak za razrješenje,
- zbog osude za kazneno djelo koje ga cini nedostojnim obavljanja sudacke dužnosti ili
- zbog pocinjenoga teškoga stegovnog djela.

Odluku o udaljenju od dužnosti u slucaju iz stavka 2.ovog clanka donosi Vijeće, nakon što sucu dade mogucnost da se o zahtjevu za udaljenje od dužnosti izjasni.

Za vrijeme udaljenja od dužnosti sudac ima pravo na dvije trecine place.

Protiv odluke o udaljenju može se izjaviti žalba Ustavnom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana. Žalba ne zadržava izvršenje odluke o udaljenju.

Clanak 21.

Clanak 32 mijenja se i glasi:

“Clanak 32.

Vijeće će razriješiti suca:

1. ako to sam zatraži,
2. ako trajno izgubi sposobnost obnašanja svoje dužnosti
3. ako bude osuđen za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obavljanja sudacke dužnosti,
4. ako u skladu sa zakonom, zbog počinjenog teškog stegovnog djela, tako odluci Vijeće,
5. kad navrší sedamdeset godina.

Ako sudac sam zatraži razrješenje, prijedlog za pokretanje postupka za razrješenje podnosi Vijeću predsjednik suda u kojem taj sudac obnaša dužnost.

Ako sudac trajno izgubi sposobnost obnašanja sudacke dužnosti, ili je osuđen za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim za obnašanje sudacke dužnosti, ili kad navrší sedamdeset godina, prijedlog Vijeću za pokretanje postupka za razrješenje podnosi predsjednik suda, predsjednik neposredno višeg suda, ili nadležno sudacko vijeće.

Ministar pravosuda ili predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske mogu prijedlog za pokretanje postupka za razrješenje iz st. 3. ovoga članka podnijeti za svakog suca.”

Clanak 22.

U članku 34. stavak 2. iza riječi “obavljanje” dodaju se riječi: “ili osiguravanje provođenja”.

Clanak 23.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u “Narodnim novinama”.

OBRZALOŽENJE

Clanak 1. – ovim clankom proširuje se djelokrug Zakona o Državnom sudbenom vijecu, jer su odredbe o uvjetima za imenovanje sudaca i prestanak dužnosti sudaca preuzete iz Zakona o sudovima.

Clanak 2. - ovim clankom briše se stavak 6. clanka 3. jer prema mišljenju Broj 1. Savjetodavnog vijeca sudaca pri VE (CCJE (2001) OP No. 1) izraženo u točki 20. i 41. tog mišljenja da ova odredba omogućava potencijalno uplitanje politike u rad Državnog sudbenog vijeca, te je apostrofirana kao problem.

Clanak 3. – u clanku 4. sastav članova Državnog sudbenog vijeca mijenja se tako da umjesto 7 sudaca sada u sastav ulazi 9 sudaca, a umjesto 2 sveučilišna profesora pravnih znanosti i 2 odvjetnika ulazi po jedan profesor i jedan predstavnik odvjetnika.

Clanak 4. – u clanku 9. posebno je naglašeno da članu Vijeca ne prestaje dužnost, ako bude imenovan za suca u drugi sud. Odredba kojom se uređuje da prijedlog za razrješenje mogu podnijeti mjerodavni odbor Hrvatskog sabora i ministar pravosuda briše se.

Clanak 5. – iza clanka 15. dodaju se novi clanci 15a., 15b. i 15c. kojima su preuzete odredbe clanka 49. Zakona o sudovima, kao i odredbe clanka 50. cit Zakona, s time da su se izmijenili uvjeti za imenovanje sudaca za pojedinu vrstu suda.

Clanak 6. – u ovom clanku brišu se odredbe koje se odnose na mišljenje sudackog vijeca o kandidatima za sudacka mjesta, a koja se izrađuju u pisanom obliku sukladno odredbi clanka 52. Zakona o sudovima, kao i odredbe o rokovima kada je sudacko vijeće dužno dostaviti svoje mišljenje, jer su ove odredbe uredene clankom 6. ovoga Zakona.

Clanak 7. – odredbama ovog clanka uređuje se da će ministar nadležan za poslove pravosuda podnijeti Vijecu listu svih kandidata, s time da će posebno izvijestiti Vijeće koji kandidati ispunjavaju uvjete za imenovanje zajedno s mišljenjem sudackog vijeca.

Clanak 8. – odredbom stavka 2. clanka 18. uređeno je da će u postupku imenovanja sudaca Vijeće pribaviti mišljenje Odbora za pravosude Hrvatskog sabora, ali samo za one kandidate koji ispunjavaju uvjete za suca ito iz razloga jer je dosadašnja praksa bila da se Odboru za pravosude Hrvatskog sabora dostavljaju prijave svih kandidata koji su se javili za slobodno mjesto suca, što je bespotrebno otežavalo rad ovog Odbora.

Clanak 9. – ovom odredbom osim ministra pravosuda Vijecu mogu podnijeti zahtjev i predsjednik Vrhovnog suda RH, sudacko vijeće suda u kojem sudac obnaša dužnost, predsjednik suda ili predsjednik neposredno višeg suda, radi

pokretanja postupka zbog poništenja odluke o imenovanju. Odluka o poništenju upravni je akt protiv kojeg žalba nije dopuštena.

Clanak 10. – novim clankom 19a. utvrđeno je da Državno sudbeno vijeće razrješuje suca sudacke dužnosti, te da žalba Ustavnom sudu RH ne odgoda izvršenje rješenja.

Clanak 11. – u clanku 20. stavak 2. briše se, jer su razlozi za pokretanje stegovnog postupka već sadržani u točkama od 1. do 6. prethodnog stavka.

Clanak 12. – clankom 21a. posebno je utvrđeno da sudac kojem je DSV izreklo stegovnu kaznu ukora ne smije biti imenovan u viši sud prije proteka od dvije godine od dana pravomocnosti odluke kojom je kazna izrečena, odnosno ako je izrečena novčana kazna prije isteka roka od tri godine.

Clanak 13. – u clanku 22. dosadašnje dvije godine nakon kojih se ne bi mogao pokrenuti stegovni postupak za pocinjeno stegovno djelo, zamjenjuje se rokom od tri godine, jer se željelo produžiti rok zastare.

Clanak 14. – ovim clankom mijenja se clanak 23. kojim se uređuje da su tijela stegovnog postupka Državno sudbeno vijeće i Stegovno vijeće. Naime, željelo se stegovni postupak učiniti učinkovitijim i bržim, tako da se uvodi Stegovno vijeće kao novina. Prema odredbama ovog clanka Stegovno vijeće sastavljeno od predsjednika i dva člana, koji uvijek moraju biti suci a biraju se iz redova sudaca Državnog sudbenog vijeca. Nadležnost stegovnog vijeca je da provodi stegovni postupak, utvrđuje činjenice i sacinjava prijedloge odluka.

Clanak 15. – u clanku 24. dodaje se da zahtjev za pokretanje postupka može se dostaviti Vijecu i Stegovnom vijecu.

Clanak 16. – odredbom clanka 25. uređuje se pokretanje stegovnog postupka.

Clanak 17. – clankom 26. uređuje se slučaj kada je predložene izricanje stegovne kazne razrješenje od dužnosti, te da je Vijeće bez odgode dužno odluciti o zahtjevu. Protiv odluke o privremenom udaljenju žalba se podnosi Ustavnom sudu RH u roku od 15 dana i žalba protiv odluke ne zadržava izvršenje. Ovom odredbom predviđeno je da za privremenog udaljenja od dužnosti sudac ima pravo na 2/3 place.

Clanak 18. – u ovoj odredbi preciznije se određuje da podnositelj izmjene ili dopune zahtjeva, isti dostavlja Stegovnom vijecu, a ne Vijecu.

Clanak 19. – izmjenom clanka 28. briše se dosadašnji stavak 2., jer su odredbe o isključenju javnosti u stegovnom postupku regulirane clankom 15. ovih izmjena.

Clanak 20. – ovim clankom uređuje se tko može podnijeti zahtjev za udaljenje suca od dužnosti, razlozi zbog kojih sudac može biti udaljen od dužnosti. Za vrijeme udaljenja od dužnosti sudac također ima pravo na 2/3 place. Također je

određeno da se protiv odluke o udaljenju može izjaviti žalba Ustavnom sudu u roku od 15 dana, a žalba ne odgoda izvršenje odluke.

Članak 21. – ovom odredbom preciznije su utvrđeni razlozi kada će Vijeće suca razriješiti dužnosti obnašanja sudacke dužnosti.

Članak 22. – ovom odredbom također je povjereno i osiguravanje provođenja pojedinih radnji predsjedniku suda u kojem sudac obnaša sudacku dužnost, predsjedniku ili sucu neposredno višeg suda i to iz razloga učinkovitosti i bržeg postupanja.

Članak 23. – ovom odredbom uređuje se dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU

Članak 1.

Ovim Zakonom uređuje se postupak izbora članova i predsjednika Državnoga sudbenog vijeća i prestanak njihove dužnosti, postupak i uvjeti za imenovanje i razrješenje sudaca, utvrđivanje njihove stegovne odgovornosti, kao i druga pitanja važna za djelokrug i način rada Državnoga sudbenog vijeća (u daljnjem tekstu: Vijeće).

Članak 3.

U postupku izbora članova Vijeća mjerodavni odbor Zastupničkog doma Hrvatskoga sabora zatražit će od predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, predsjednika Hrvatske odvjetničke komore i dekana pravnih fakulteta pokretanje postupka kandidiranja za članove Vijeća.

Predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske zatražit će od sudova da predlože kandidate iz reda sudaca. Na temelju prikupljenih prijedloga proširena opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske utvrđuje kandidate i svoj prijedlog upućuje mjerodavnom odboru Hrvatskoga sabora.

Prijedlog kandidata iz reda sudaca mora osigurati zastupljenost kandidata iz sudova različite vrste i stupnja.

Kandidate iz reda odvjetnika utvrđuje na temelju prikupljenih prijedloga Skupština Hrvatske odvjetničke komore a kandidate iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti sjednica dekana pravnih fakulteta i upućuje ih mjerodavnom odboru Hrvatskoga sabora.

Za svako mjesto u Vijeću ovlašteni predlagatelj iz stavka 2. i 4. ovoga članka mora predložiti najmanje tri kandidata.

Mjerodavni odbor Hrvatskoga sabora zatražit će i od ministra nadležnog za poslove pravosuđa predlaganje osoba za koje smatra da mogu biti kandidati za člana Vijeća.

Mjerodavni odbor predložit će Hrvatskom saboru sve predložene kandidate koji ispunjavaju uvjete za imenovanje.

Članak 4.

Članove Vijeća bira Hrvatski sabor.

Sedam članova Vijeća bira se iz reda sudaca, **dva** člana iz reda odvjetnika i dva člana iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti.

Članovi Vijeća između sebe biraju predsjednika i zamjenika predsjednika tajnim glasovanjem na vrijeme od dvije godine.

Predsjednik i zamjenik predsjednika moraju biti iz reda sudaca.

Članak 9.

Članu prestaje dužnost u Vijeću po sili zakona danom kad mu prestane dužnost koju je obavljao u vrijeme kada je izabran za predsjednika ili člana Vijeća.

Ne smatra se prestankom dužnosti ako član Vijeca bude imenovan za suca u drugi sud ili bude izabran za nastavnika drugoga pravnog fakulteta.

Član vijeca bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran zbog neopravdanog neobavljanja ili neurednog obavljanja dužnosti predsjednika ili člana Vijeca.

Član Vijeca bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran:

- ako to sam zatraži;
- ako bude imenovan predsjednikom suda, danom stupanja na dužnost;
- ako bude osuđen na kaznu zatvora;
- ako trajno izgubi sposobnost obavljati svoju dužnost;
- ako primi državljanstvo druge države.

Prijedlog za razrješenje dužnosti člana Vijeca prije isteka vremena na koje je izabran mogu podnijeti proširena opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Skupština Hrvatske odvjetničke komore i sjednica dekana pravnih fakulteta, svaki u pogledu članova Vijeca koje su predložili u postupku utvrđivanja kandidata za članove Vijeca. Prijedlog za razrješenje mogu podnijeti i mjerodavni odbor Hrvatskoga sabora i ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Postojanje razloga za razrješenje člana Vijeca prije isteka vremena na koje je izabran utvrđuje mjerodavni odbor Hrvatskoga sabora, a razrješuje ih Hrvatskoga sabora.

Članak 17.

Nakon proteka roka iz članka 16. stavka 3. ovoga Zakona ministar nadležan za poslove pravosuđa zatražit će mišljenje o svim kandidatima za suce od nadležnog sudackog vijeca. Uz poziv na davanje mišljenja, ministar će sudackom vijecu dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili, te podatke o kandidatima kojima ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa raspolaže.

U postupku davanja mišljenja, sudacko vijeće može zatražiti i podatke o kandidatima za suce:

- od predsjednika suda u kojem je obnašao dužnost ili od predsjednika neposredno višeg suda, ako je kandidat već obnašao dužnost suca, sudskog savjetnika ili sudackog vježbenika,
- od drugih tijela koja mogu dati podatke relevantne za ispunjavanje općih i posebnih uvjeta za imenovanje suca odgovarajućeg suda, ako kandidat nije obnašao dužnost u pravosuđu.

Ako su za kandidata već bile dane ocjene obnašanja dužnosti sudacko će ih vijeće uzeti u obzir pri izradi mišljenja, a ako njima ne raspolaže pribavit će ih od nadležnoga sudackog vijeca ili ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.

Mišljenje sudackog vijeca o kandidatima za sudacka mjesta, izrađuje se u pisanom obliku i sadrži obrazloženje o ispunjavanju općih i posebnih uvjeta za imenovanje suca odgovarajućeg suda. U izradi obrazloženja sudacko vijeće uzet će u obzir odredbe članka 52. Zakona o sudovima.

Sudacko vijeće je dužno svoje mišljenje dostaviti najkasnije u roku od 60 dana. Ako mišljenje ne bude dostavljeno, ministar nadležan za poslove pravosuđa u daljnjem roku od 8 dana zatražit će dostavu mišljenja.

Ako ni u daljnjem roku od 15 dana mišljenje ne bude dostavljeno, ministar nadležan za poslove pravosuđa podnijet će Vijecu listu svih kandidata koji ispunjavaju uvjete za suce s podacima kojima raspolaže. Vijeće u postupku

imenovanja može o kandidatima samo zatražiti podatke iz stavka 2. ovoga članka od odgovarajućih tijela i organizacija.

Ministar nadležan za poslove pravosuđa podnijet će Vijeću listu kandidata koji ispunjavaju uvjete za imenovanje s mišljenjem sudackog vijeća. Uz listu kandidata koji ispunjavaju uvjete izvijestit će se Vijeće o svim prijavljenim kandidatima, a dostavit će mu se i prijave kandidata sa svim podacima prikupljenima u postupku davanja mišljenja.

Članak 18.

U postupku imenovanja i razrješenja suca, Vijeće će pribaviti mišljenje od mjerodavnog odbora Hrvatskog sabora.

Prigodom donošenja odluke o imenovanju suca Vijeće će uzeti u obzir mišljenje sudackog vijeća i odredbe članka 52. Zakona o sudovima.

Odluka o imenovanju objavljuje se u "Narodnim novinama".

Odluka Vijeća s pisanim obrazloženjem dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od objavljivanja imenovanja.

Odluka o imenovanju objavljuje se u "Narodnim novinama".

Sudac je dužan stupiti na dužnost u roku koje odredi Vijeće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana imenovanja.

Ako sudac ne stupa na dužnost u roku iz stavka 3. ovoga članka smatrat će se da nije ni imenovan.

Članak 18a.

Vijeće će na zahtjev ministra nadležnog za poslove pravosuđa ili po službenoj dužnosti poništiti odluku o imenovanju ako utvrdi:

- da imenovani sudac nije ispunjavao uvjete za imenovanje,
- da je odluka utemeljena na neistinitim podacima i dokazima,
- da sudac bez opravdanog razloga nije niti u roku od šest mjeseci nakon imenovanja položio prisegu,
- da je do imenovanja došlo uslijed kaznenog djela kandidata ili predsjednika ili člana Vijeća.

Članak 20.

Sudac odgovara za počinjena stegovna djela.

Stegovna djela jesu:

1. zlouporaba položaja ili prekoracenja službene ovlasti,
2. neopravdano neobnašanje ili neuredno obnašanje sudacke dužnosti,
3. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudackom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu suda koji znatno utjecu na djelovanje sudbene vlasti,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudacke dužnosti,
6. nanošenje štete ugledu suda ili sudacke dužnosti na drugi način.

Stegovni postupak za stegovno djelo iz stavka 2. točke 2. ovoga članka pokrenut će se osobito:

- ako sudac bez opravdanog razloga ne izrađuje i ne otprema sudske odluke u zakonskom roku,

- ako je sudacko vijeće ocijenilo njegov rad negativnom ocjenom (cl. 54. Zakona o sudovima);
- ako je, bez opravdanog razloga, broj odluka koje je donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod prosjeka u Republici Hrvatskoj.

Clanak 22.

Stegovni postupak ne smije se pokrenuti nakon šest mjeseci od saznanja za pocinjeno stegovno djelo i pocinitelja, odnosno **dvije** godine od pocinjenoga stegovnog djela.

Ako stegovno djelo povlaci kaznenu odgovornost stegovni postupak smije se pokrenuti u vremenu u kojem zastarijeva pokretanje kaznenog postupka, pod uvjetom da je taj postupak pokretnut.

Izvršenje stegovne kazne zastarijeva za godinu dana od njezine pravomocnosti.

Kazna ukora briše se iz evidencije po službenoj dužnosti nakon dvije godine od dana pravomocnosti odluke kojom je izrecena, a novcana kazna nakon tri godine.

Clanak 23.

U stegovnom postupku u prvom stupnju odlucuje Vijeće vecinom glasova svih clanova.

Ako se stegovni postupak vodi protiv clana Vijeca, taj je clan izuzet od odlucivanja u stegovnom postupku.

Clanak 24.

Ako postoji osnovana sumnja da je sudac pocinio stegovno djelo, predsjednik suda u kojem obnaša sudacku dužnost dužan je protiv tog suca podnijeti zahtjev za pokretanje stegovnog postupka.

Zahtjev za pokretanje postupka zbog pocinjenja stegovnog djela može podnijeti i predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske, sudacko vijeće te ministar nadležan za poslove pravosuda.

Zahtjev za pokretanje postupka pred Vijećem zastupa ovlašteni podnositelj iz st. 1. i 2. ovoga clanka ili osoba koju on ovlasti.

Ako je do odluke o pokretanju stegovnog postupka potrebno obaviti istražne radnje, njih obavlja sudac kojeg određuje predsjednik Vijeca.

Clanak 25.

Zahtjev za pokretanje stegovnog postupka podnosi se u pisanom obliku i sadrži osobne podatke o sucu cija se stegovna odgovornost traži, opis stegovnog djela, prijedlog za izricanje određene stegovne kazne te obrazloženje iz kojeg proizlazi osnovanost sumnje.

Odmah nakon primitka zahtjeva zakazat će se ročište na koje će se pozvati sudac i podnositelj zahtjeva. Suca protiv kojeg je podnesen zahtjev za pokretanje stegovnog postupka, upozorit će se u pozivu da na ročištu može biti nazocan i njegov branitelj.

Rocište je nejavno osim ako sudac protiv kojeg je zahtjev podnesen ne zatraži drugacije.

Ako nakon rocišta Vijece ustanovi da postoji osnovana sumnja da je pocinjeno stegovno djelo, donijet ce odluku o pokretanju stegovnog postupka. U takvom slucaju Vijece može zatražiti i poduzimanje određenih istražnih radnji od suca kojeg odredi.

Protiv odluke o pokretanju stegovnog postupka nije dopuštena posebna žalba.

Clanak 26.

Ako je ovlašteni predlagatelj u zahtjevu predložio izricanje stegovne kazne razrješenje od dužnosti, vijece ce bez odgode odluciti o privremenom udaljenju od obavljanja dužnosti. Odluka o privremenom udaljenju mora biti u pisanom obliku i s obrazloženjem.

Protiv odluke o privremenom udaljenju žalba nije dopuštena.

Privremeno udaljenje od obavljanja dužnosti određuje se na rok od tri mjeseca; po proteku tog roka može ga Vijece, iz opravdanih razloga, na jednak nacin produljiti za daljnja tri mjeseca. Sveukupno ono može trajati do pravomocnog okoncanja stegovnog postuka, ali tako da se nakon donošenja oslobadajuće odluke pred stegovnim sudom u prvom stupnju o njemu uvijek mora ponovno odluciti.

Clanak 27.

Ovlašteni podnositelj može izmijeniti ili dopuniti zahtjev. Ako izvan rasprave podnositelj izmijeni ili dopuni zahtjev, vijece ce najkasnije u roku od 15 dana po primitku zahtjeva zakazati raspravu. Na raspravu ce se pozvati ovlašteni podnositelj zahtjeva, sudac i njegov branitelj te predsjednik nadležnog sudackog vijeca, ako sudacko vijece nije podnositelj zahtjeva.

Prije rasprave izdvojiti ce se iz spisa svi dokazi, na kojima se ne može temeljiti odluka u stegovnom postupku.

Clanak 28.

U postupku odlucivanja o stegovnoj odgovornosti sucu protiv kojeg se postupak vodi, mora se pružiti mogucnost da iznese svoju obranu osobno ili po branitelju kojega izabere.

Javnost ce se isključiti s glasovanja i donošenja odluke o stegovnoj odgovornosti. Odluka ce se uvijek javno proglasiti.

Odluka kojom se utvrđuje da je sudac stegovno odgovoran i kojom mu se izrice stegovna kazna može se odnositi samo na stegovno djelo i osobu koje je podnositelj zahtjeva oznacio u svom zahtjevu.

Odluka mora biti izradena i otpremljena strankama u roku od 15 dana nakon njezina donošenja.

Clanak 31.

Sudac ce biti udaljen od dužnosti ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predvidena kazna zatvora preko pet godina ili dok se nalazi u pritvoru.

Sudac može biti udaljen od dužnosti:

1. ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je redvidena kazna zatvora od pet godina,
2. ako obalja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obavljanjem sudacke dužnosti bez prethodnog pismenoga odobrenja predsjednika suda,
3. ako je pokrenut postupak za razrješenje:
 - zbog osude za kazneno djelo koje ga cini nedostojnim obavljanja sudacke dužnosti ili
 - zbog pocinjenoga teškoga stegovnog djela.

Odluku o udaljenju od dužnosti u slučaju iz stavka 1. ovoga članka donosi predsjednik suda.

Članak 32.

Vijeće će razriješiti suca:

3. ako sam zatraži,
4. ako trajno izgubi sposobnost obnašanja sudacke dužnosti i
5. ako je osuđen za kazneno djelo koje ga cini nedostojnim obnašanja sudacke dužnosti.

Ako sudac sam zatraži razrješenje, prijedlog za pokretanje postupka za razrješenje podnosi Vijeću predsjednik suda u kojem taj sudac obnaša dužnost.

Ako sudac trajno izgubi sposobnost obnašanja sudacke dužnosti, ili ako je osuđen za kazneno djelo koje ga cini nedostojnim za obnašanje sudacke dužnosti, prijedlog Vijeću za pokretanje postupka za razrješenje podnosi nadležno sudacko vijeće.

Ministar nadležan za poslove pravosuđa ili predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske mogu prijedlog za pokretanje postupka za razrješenje iz st. 3. ovoga članka podnijeti za svakog suca.

Članak 34.

Kad odluci pokrenuti postupak, Vijeće ili sud kojega ono ovlasti provodi i osigurava dokaze.

Obavljanje pojedinih radnji može se povjeriti predsjedniku suda, u kojem sudac obnaša sudacku dužnost, predsjedniku ili sucu neposredno višeg suda.

Sucu čije se razrješenje predlaže, mora biti omogućeno izjašnjenje o prijedlogu za razrješenje.

Odluku o razrješenju Vijeće donosi većinom glasova svih članova.

Odluka o razrješenju mora biti obrazložena.

Protiv odluke o razrješenju sudac ima prava utvrđena člankom 29. ovoga Zakona.